

TÍÐARGREIN

Tórbjørn
JacobsenJóannes
EidesgaardHans Pauli
StrømHergeir
NielsenJógvan
SundsteinEdmund
Joensen

Tórbjørn Jacobsen

Fyrrverandi løgtings- og
landsstýrismaður fyri Tjóðveldi

Eistarok á bonaðu fjalunum

Tóroddur hjá Palla í Brekkum er landsins størsti trupulleiki. Hann sigst hava sagt eitthvørt, sum er gingið politiska valdinum so nær, at tað skinklar í kongunum. Allar grindir eru farnar á víðan vegg, og úr hurðagapunum koma høgrapolitisku umboðini hjá fátalinum av seráhugamálum, við slippum sum breiðfokkum, flippum sum vindskeiðum, hvølpaeygum og glitrandi Armani-habittum, og hótta við heimsins undirgangi, nú ein av frægastu yrkjarum okkara hevur vágað sær at hava eina meining um mentanarpolitikk landsins. Sami maður sum eigur hesi orðini: "Eg trívist so væl har eg ikki grynni, blívi eitt sindur vátur, men hvat ger tað, tá eg afturfyri fái uppí nógvar skipslastir av spraklandi yrkingum". Ein av fáum sum hevur varnast, at júst á hasum mótinum henda broytingarnar. Frá íhaldni og status quo til menning og vøkstur.

Løgmaður, sum ikki hevur mist pippid av at vera politiskt neyðtíkin av Fólkaflokkinum dag og dagliga, nátt eftir nátt, onkursvegna tykist hetta harafturímóti at virka sum stimbrandi heilivágur í kropsskinni og heilaførningi hansara, substral, er prippin um kontroversiella verbala útlátið hjá gamla og ývna reyðhærda grótsmiðinum. Nú havi eg ikki sæð umrødda brot í sjónvarpinum, kann tí ikki meta um sámligheitina í tí, men sambært sambandskvørnini eystanfyri Djúpini, er lögmaður vorðin skelkaður, og hesin sami "statsmaður" staðfestir, at persónligar hóttanir eru fjarðar fram. Eisini vassar hann út í eitt beinleiðis álop á redaktiónina hjá d&v hetta kvøldið, og hann sigur, at farið er langt út um tað mark, sum politikarar skulu tola. Hann heldur eisini, at hetta sum Tóroddur Poulsen hevur sagt, kann fáa tað ringasta fram hjá øðrum, sum hoyra slíkt – og tað kann fáa álvarsamar fylgjur, staðfestir lögmaður til endans í samrøðuni við økisformannin hjá Sambandinum í Norðoyggjum.

Tað finnast menn í politisku skipanini, ið eru turkaðir fyri reflektiónsevnrir. Filosofisk kastratið og vantandi abstrahering er orsök til, at alt gerst so eirindaleysa berligt og ítøkiligt. Þúrgjørt og fátækt. Ongar biolog-

Ónossligt

Mentamálaráðharrin hóttur eftir undirlívinum!

iskar, sosiologiskar og persónligar grundir finnast fyri tí sum hendir. Fosturtøka snýr seg um ein hvítkitlaðan kvakksalvara, sum við einum klova drepur fostrið í móðurlívi. Samkyndleiki snýr seg bara um ta sexuella aktina og eg minnst serliga væl ta einu ferðina, eg í eini røðu á Vaglinum hevði endurgivið úr eini yrking hjá Jóannesi á Mølini Dalsgaard, um Salvador Allende: "Hoyrir tú skotriðurnar frá avrættingardeildunum uttan fyri Santiago?", at hin mikli hugsjónarmaðurin, Alfred Olsen, í ramasta álvara fekk tað til, at eg hevði ætlanir um at skipa eina paramilitera rørslu, uppat flokkinum eg umboðaði, og at nú skuldi skjótast og myrðast frá hond haðartil politiski sigurin var vunnin.

Ein moralur og etikkur í politisku skipanini, bara tá ið tað snýr seg um ginið á fólki, var tað ein annar yrkjari sum spurdi fyri kortum. Ella var útsøgnin hjá Tóroddi bara ein hentur lítlingur, sum kundi brúkast til at flyta fokus frá øllum ræðuleikunum, sum hendan vanlukku heima-stýrisstjórnin við Jørgen sum oddvita og Kaj Leo sum hátalara hevur framt og ætlar at fremja? Orðini hjá einum tingmanni

Fólkaflaksins, á landsfundinum í vikuskiftinum, sigur í grundini alt um støðuna. Viðkomandi tók soleiðsni til orðanna: "Jørgen megnaði í 13 dagar, sama tíðarmál sum Cuba-kreppan, at fremja tað, ið Óli Breckmann við ongum úrslitum hevur sjabbað um líka soleingi sum ísraelsmenn vóru í oyðimørkini – í 40 ár." Og hetta er bara einum politiskt kastreraðum Sambandsflokkki fyri at takka. Teir standa sum eunukkar og verja grindina við tjaldið, har Fólka-flokkurin dusar sær meira enn nakrantíð. Lyndon B. Johnson skuldi einaferð taka til, at tað var betri at taka ein andstöðing inn í tjaldið soleiðis, at hann kastaði sær av vatninum út ígjøgnum samankomingina heldur enn inn ígjøgnum hana. So eiðasørt at radikalu sjálvstýrararnir hava tørv á at hugsa tann tankan, tá ið tað ræður um lögmann og ovasta hierarkiið hjá samhørighetini.

Ófiggjaði flatskatturin, sum partvist verður fyribils finansieraður við pensiónsránum. Torpederingin av Landsbankanum og eftir øllum at døma Samhaldsfasta Eftirlønargrunninum. Niðurtøkan av Búskaparráðnum og Hagstovuni. Niðurlaðingin av Búskapargrunninum. Nýggju

ránini í Húsálansgrunninum, Realinum og ivaleyst eisini Búnadargrunninum. Fakfeløgini, sum vórðu trýst í botn til at kika, at lønarhækkingarnar skuldu víkja frá generella proshotsatsinum. Slaktið av bókasøvnunum. Mønustingurin sum Tjóðpallurin fekk. Havranssóknarskipið sum bleiv lorað fyri borð. Totala ignoransan móttvegis fiski- og havfrøðini. Bankarnir, ið sleppa at spæla við samfelagið, sum teir ynskja og vilja. ES-granskingin sum er slept uppá fjall. Niðurtøkan í útgjaldinum hjá teimum arbeiðsleysu. Heilsuverkið í andaleyp. Burturfoyingin av týðningarmestu sendistovuni – í London. Hópflýggjanin av landinum. Og ikki minst tann mentanarligi skansin, Mentanargrunnurin, sum nú fær sítt banahøgg, og endamálið er sjálvsagt at kvala sálina og tær mest sensiblu antennurnar í samfelagnum í føðingini, yrkjarnar og mentafólkini. Kringvarpið er eisini komið í skotmála, tað ræður um at berjast niður allar instansir, sum kunnu rópa demokratiskum prosessina uppaftur til dáð, og kritisku greiningina av tí, sum samgongan heldur varð fullgjørt eftir 13 døgum. Hetta er bara partur av álopinum á samfelagið, sum sitandi minniluta-

diktatur hevur framt og hevur avgjørt at fremja.

Størsta brotsgerðin er nú eisini komin í stropa, parlamentíð fer um dagarnar undir at tosa um hvussu fólksins ognir á havleiðunum, og í tí gigantiska bassenginum, sum liggur ímillum havbotnin og sjóvarmálan, innanvert fiskimarkið, skal frámatrikulerast til nakrar fáar útvaldar feudalharrar í aldur og ævir allar. Tað er líkamikið hvat tingið ger og sigur, avgerðin er tikin frammanundan, á ráðstevnum, har úrvalda liðið orkestrerar politisku undirsáttunum, og í skýmaskotunum, har avgerðirnar verða tiknar, sum skulu smoyggjast niður um smørbleytu akslarnar og gyrðnu yvirarmarnar á Sambandsflokkinum við fáfongd lógmansins sum perfektum glíðikremi. Eisini hesum leikinum stjórnar korridorkóvboyarnir, sum bara hava sær fyri eyga at lívga seráhugamálunum, sum aftur lívga teir við einum peningalunsi til propaganduna, fjórða hvørt ár, sum skal eggja teimum rændu til at velja rænararnar aftur á ting, fyri at kringekjan kann halda fram at mala, sum um, at onki var

Framhald á næstu síðu